

ДРУГОЕ ПАСЛАНЬНЕ ДА КАРЫНЬЦЯНАЎ АПОСТАЛА ПАЎЛА

¹ Павал, з волі Божай апостал Ісуса Хрыста, і Цімафей, брат, — царкве Божай, што ў Карыньце, з усімі сьвятымі, якія ва ўсёй Ахаі:

² ласка вам і супакой ад Бога Айца нашага і Госпада Ісуса Хрыста.

³ Дабраслаўлёны Бог і Айцец Госпада нашага Ісуса Хрыста, Айцец міласэрнасьці і Бог усякага пацяшэньня,

⁴ Які пацяшае нас у кожным прыгнёце нашым, каб мы маглі пацяшаць тых, якія ў-ва ўсялякім прыгнёце, пацяшэньнем, якім Бог пацяшае нас!

⁵ Бо як памнажаюцца ў нас пакуты Хрыстовыя, гэтак праз Хрыста памнажаецца і пацяшэньне нашае.

⁶ А калі мы сьціснутыя, дык дзеля вашага пацяшэньня і збаўленьня, якое здзяйсняецца праз перажываньне тых самых пакутаў, якія і мы церпім. Калі мы пацешаныя, дык дзеля вашага пацяшэньня і збаўленьня.

⁷ І надзея нашая на вас цьвёрдая, бо мы ведаем, што вы супольнікі як пакутаў, так і пацяшэньня.

⁸ Бо мы ня хочам, каб вы, браты, ня ведалі пра наш прыгнёт, які стаўся нам у Азіі, бо бязьмерна цяжка было нам і па-над сілу, так што мы згубілі надзею застацца жывымі.

⁹ Але мы мелі самі ў сабе прысуд сьмяротны, каб спадзявацца не на саміх сябе, але на Бога, Які ўваскрашае мёртвых,

10 Які і выбавіў нас ад так вялікай сьмерці, і выбаўляе, на Якога спадземся, што і яшчэ выбаўляць будзе

11 пры дапамозе і вашай малітвы за нас, каб за дараванае нам па просьбе многіх дзякавалі за нас многія.

12 Бо пахвала нашая гэткая — **сьведчаньне сумленьня нашага**, што мы ў прастаце і шчырасьці Божай, не ў цялеснай мудрасьці, але ў ласцы Божай жылі ў сьвеце, а асабліва, у вас.

13 Бо мы пішам вам ня што іншае, але тое, што вы чытаеце ці пазнаяце, а спадзяюся, што да канца спазнаеце,

14 як вы часткова і даведаліся ад нас, што мы — **пахвала вашая**, як і вы — **нашая**, у дзень Госпада Ісуса.

15 І з гэтай пэўнасьцю я хацеў прыйсьці да вас раней, каб вы другі раз мелі ласку,

16 і праз вас прайсьці ў Македонію, і зноў з Македоніі прыйсьці да вас, а вы правялі б мяне ў Юдэю.

17 Маючы гэткую пастанову, ці я лёгкадумна зрабіў? Ці тое, што я пастанаўляю, паводле цела пастанаўляю, каб было ў мяне «Так, так» і «Не, не»?

18 Верны ж Бог, што слова нашае да вас не было «Так» і «Не»!

19 Бо Сын Божы, Ісус Хрыстос, Якога мы ў вас абвяшчалі, і я, і Сілуан, і Цімафей, ня быў «Так» і «Не», але было ў Ім «Так».

20 Бо ўсе абяцаньні Божыя ў Ім «Так» і ў Ім «Амэн», на славу Богу праз нас.

21 А Той, Які зацьвердзіў нас з вамі ў Хрысьце і памазаў нас, ёсьць Бог,

22 Які і запячатаў нас, і даў заруку Духа ў сэрцы нашыя.

23 Прызываю Бога ў сьведкі на душу маю, што, шкадуючы вас, я дагэтуль не прыйшоў у Карынт;

24 не таму, што мы пануем над вераю вашай, але мы супрацоўнікі ў радасьці вашай, бо ў веры вы стаіце.

2 Кар 2

1 Але я судзіў у сабе не прыходзіць да вас ізноў у смутку,

2 бо, калі я засмучаю вас, хто разьвяселиць мяне, як ня той, хто засмучаны мною?

3 І я пісаў вам гэта, каб, прыйшоўшы, ня мець смутку ад тых, ад якіх я мусіў мець радасьць. Я маю пэўнасьць адносна ўсіх вас, што мая радасьць — ДЛЯ ўсіх вас [радасьць].

4 Бо з вялікага прыгнёту і ўціску сэрца пісаў я вам з многімі сьлязьмі, не каб вы былі засмучаныя, але каб спазналі любоў, якую я з лішкам маю да вас.

5 А калі хто засмуціў, не мяне засмуціў, але часткова, каб [яго] не абцяжарваць, усіх вас.

6 Даволі гэткаму самога дакараньня ад большасьці;

7 так што лепш ужо вам дараваць [яму] і суцешыць, каб гэтакі ня быў ахоплены смуткам празьмерным.

8 Дзеля гэтага загадваю вам засьведчыць яму любоў.

9 Бо дзеля гэтага я і пісаў, каб выпрабаваць вас, ці ў-ва ўсім вы паслухмяныя.

10 А каму вы што даруеце, таму і я; бо і я, калі што дараваў каму, дараваў дзеля вас перад абліччам Хрыста,

11 каб не ашукаў нас шатан; бо нам вядомыя думкі ягоныя.

12 Калі ж я прыйшоў у Трааду дзеля Эвангелья Хрыстовага і дзьверы былі мне адчыненыя ў Госпадзе,

13 я ня меў патолі духу майму, не знайшоўшы Ціта, брата майго, але, разьвітаўшыся з імі, пайшоў у Македонію.

14 Падзяка ж Богу, Які заўсёды дае нам трыюмфаваць у Хрысьце, і водар веданья пра Сябе выяўляе праз нас у-ва ўсякім месцы.

15 Бо мы — слодыч Хрыстова для Бога ў тых, якія збаўленыя, і ў тых, якія гінуць.

16 Для адных — водар сьмерці на сьмерць, а для другіх — водар жыцьця на жыцьцё. І хто здатны на гэта?

17 Бо мы не фальшруем слова Божае, як многія, але гаворым у шчырасьці, як ад Бога, перад Богам у Хрысьце.

2 Кар 3

1 Ці пачнем ізноў адрэкамэндоўваць сябе [вам]? Ці мы патрабуем, як некаторыя, даручальных лістоў да вас ці даручальных [лістоў] ад вас?

2 Вы — наш ліст, напісаны ў сэрцах нашых, які ведаюць і чытаюць усе людзі.

3 Бо яўна [для ўсіх], што вы — ліст Хрыстовы, напісаны праз служэньне нашае не атрамантам, але Духам Бога Жывога, не на каменных табліцах, але на цялесных табліцах сэрца.

4 А гэтакую пэўнасьць мы маем у Богу праз Хрыста

5 не таму, што мы здольныя залічыць нешта сабе, нібыта праз сябе, але здольнасьць нашая ад Бога,

6 Які даў нам здольнасьць быць служыцелямі Новага Завету, ня літары, але духа, бо літара забівае, а дух ажыўляе.

7 Калі ж служэньне сьмерці, высечанае літарамі на камянях, было ў такой славе, што сыны Ізраіля не маглі глядзець на аблічча Майсея дзеля славы аблічча ягонага, якая зьнікала,

8 дык ці ня шмат больш будзе ў славе служэньне Духа?

9 Бо калі служэньне асуджэньня ёсьць слава, шмат больш багатае славаю служэньне праведнасьці.

10 Бо і тое, што мела славу, не было слаўным у сваёй меры з прычыны бязмернасьці [будучай] славы.

11 Бо калі мае славу тое, што зьнікае, тым больш у славе тое, што застаецца.

12 Дык, маючы гэткую надзею, дзейнічаем з вялікай адвагаю.

13 І ня так, як Майсей, які ўскладаў заслону на аблічча сваё, каб сыны Ізраіля не глядзелі на канец таго, што зьнікае.

14 Але скамянелі думкі іхнія, бо тая заслона да сёньня застаецца нязьянтай пры чытаньні Старога Запавету, таму што яна ў Хрысьце зьнішчаецца.

15 Аж да сёньня, калі яны чытаюць Майсея, заслона ляжыць на сэрцы іхнім,

16 а калі хто зьвернецца да Госпада, заслона здымаецца.

17 Госпад ёсьць Дух, а дзе Дух Госпадаў, там свабода.

18 Мы ж усе, адкрытым абліччам узіраючыся на славу Госпадаву, перамяняемся ў Ягоны вобраз ад славы ў славу, як ад Госпадавага Духа.

2 Кар 4

1 Дзеля гэтага, маючы такое служэньне, бо мы атрымалі літасьць, мы не журымся,

2 але адмаўляемся тайных [учынкаў] сораму, ня ходзячы падступна і не перакручваючы Слова Божага, але выяўленьнем праўды адрэкамэндоўваем сябе сумленьню кожнага чалавека перад Богам.

3 А калі і закрытае Эвангельле нашае, закрыта для тых, якія гінуць,

4 для бязверных, у якіх бог веку гэтага засьляпіў думкі, каб не ўзыйшло ім сьвятло Эвангельля славы Хрыста, Які ёсьць вобраз Божы.

⁵ Бо мы не саміх сябе абвяшчаем, але Хрыста Ісуса, Госпада; а мы — слугі вашыя дзеля Ісуса.

⁶ Таму што Бог, Які сказаў з цемры зазьзяць святлу, Сам зазьяў у сэрцах нашых дзеля прасьвятленьня [нас] пазнаньнем славы Божае ў абліччы Ісуса Хрыста.

⁷ А скарб гэты мы маем у гліняных начыньнях, каб празьмернасьць моцы была ад Бога, а ня з нас.

⁸ Мы ў-ва ўсім уцісканья, але ня сьціснутыя; мы зьбянтэжаныя, але не губляем надзеі;

⁹ мы перасьледаваныя, але не пакінутыя; мы паваленыя, але ня гінем.

¹⁰ Мы заўсёды носім у целе мёртвасьць Госпада Ісуса, каб і жыцьцё Ісуса выявілася ў целе нашым.

¹¹ Бо мы, жывыя, заўсёды выдаваныя на сьмерць дзеля Ісуса, каб і жыцьцё Ісуса выявілася ў сьмяротным целе нашым.

¹² Так што сьмерць дзейнічае ў нас, а жыцьцё — у вас.

¹³ А маючы той самы дух веры, як напісана: «Я верыў і дзеля гэтага гаварыў», і мы верым і дзеля гэтага гаворым,

¹⁴ ведаючы, што Той, Які ўваскрасіў Госпада Ісуса, уваскрасіць праз Ісуса і нас і паставіць разам з вамі.

¹⁵ Бо ўсё дзеля вас, каб багацьце ласкі праз шматлікія падзякі памнажалася на славу Божую.

¹⁶ Дзеля гэтага мы не журымся, але, калі наш вонкавы чалавек зьнішчаецца, дык унутраны дзень пры дні абнаўляецца.

¹⁷ Бо гэты караценькі лёгкі прыгнёт наш робіць яшчэ большай і большай вагу славы вечнае для нас,

¹⁸ якія глядзім не на бачнае, але на нябачнае, бо бачнае — часовае, а нябачнае — вечнае.

2 Кар 5

¹ Бо мы ведаем, што калі зямны наш дом, хаціна, зруйнуецца, мы маем пабудову ад Бога, дом, які не рукамі зроблены, вечны ў небе.

² Бо дзеля гэтага мы і ўздыхаем, жадаючы апрануцца ў нашае жытло з неба,

³ каб мы знайшлі сябе апранутымі, а ня голымі.

⁴ Бо мы, знаходзячыся ў хаціне, уздыхаем пад цяжарам, бо ня хочам пазбыцца [яе], але апрануцца, каб сьмяротнае ахоплена было жыцьцём.

⁵ На гэта самае і стварыў нас Бог, і даў нам заруку Духа.

⁶ Дык мы заўсёды маем пэўнасьць і ведаем, што, жывучы ў целе, жывем па-за Госпадам.

⁷ Бо мы ходзім вераю, а ня бачаньнем.

⁸ Дык мы маем пэўнасьць і жадаем лепей жыць па-за цела і жыць у Госпадзе.

⁹ Дзеля гэтага мы намагаемся, ці жывучы ў Ім, ці па-за Ім, быць даспадобы Яму.

¹⁰ Бо ўсе мы мусім зьявіцца перад судовы пасад Хрыста, каб кожны атрымаў за тое, што ён учыніў, будучы ў целе, ці добрае, ці благое.

¹¹ Дык, ведаючы страх Госпадавы, мы пераконваем людзей, а для Бога мы яўныя, і спадзяюся, што і для вашых сумленьняў яўныя.

¹² Бо мы не адрэкамэндоўваем сябе вам зноў, але даем вам нагоду хваліцца намі, каб мелі вы [адказ] для тых, якія хваляцца абліччам, а ня сэрцам.

¹³ Бо калі мы дзівачэем, дык дзеля Бога; калі пры розуме, дык дзеля вас.

¹⁴ Бо любоў Хрыстова панукае нас, якія гэтак пастанавілі, што калі адзін памёр за ўсіх, дык усе памерлі.

15 І Ён памёр за ўсіх, каб тыя, якія жывуць, больш не дзеля сябе жылі, але дзеля Таго, Які памёр за іх і ўваскрос.

16 Так што мы адгэтуль нікога ня ведаем паводле цела; а калі і ведалі Хрыста паводле цела, дык цяпер ужо ня ведаем.

17 Так што хто ў Хрысьце, той новае стварэньне; старое мінула, вось, сталася ўсё новае.

18 Усё ж ад Бога, Які праз Ісуса Хрыста пагадзіў нас з Сабою і даў нам служэньне прымірэння.

19 Бо Бог быў у Хрысьце, пагаджаючы з Сабою сьвет, не залічваючы ім праступкаў іхніх, і ўклаў у нас слова прымірэння.

20 Дык мы спаўняем пасольства замест Хрыста, як бы Сам Бог просіць праз нас; за Хрыста просім: «Пагадзіцеся з Богам».

21 Бо Таго, Які грэху ня ведаў, Ён зрабіў за нас грэхам, каб мы ў Ім сталіся праведнасьцю Божай.

2 Кар 6

1 І працуючы разам [з Ім], мы просім, каб ласка Божая не надарма была атрыманая вамі.

2 Бо Ён кажа: «У час прыемны Я выслухаў цябе і ў дзень збаўленьня дапамог табе». Вось, цяпер час адпаведны, вось, цяпер дзень збаўленьня!

3 Мы нікому ні ў чым не даем спатыкненьня, каб ня ганілася служэньне,

4 але ў-ва ўсім адрэкамэндоўваем вам сябе, як служыцеляў Божых, у вялікай цярплівасьці, у прыгнётах, у патрэбах, у ўцісках,

5 у зьбіцьці, у вязьніцах, у забурэньнях, у працах, у чваньнях, у пастах,

6 у чысьціні, у веданьні, у доўгацярплівасьці, у ласкавасьці, у Духу Сьвятым, у любові некрывадушнай,

7 у слове праўды, у моцы Божай, са зброяй праведнасьці ў правай і ў левай руцэ,

8 у славе і ганьбе, у ганьбаваньні і пахвале; нібы падманшчыкі, але праўдзівыя,

9 як невядомыя, але пазнаваныя; як тыя, што паміраюць, але, вось, мы жывыя; як каранья, але не забіваныя;

10 як засмучаныя, але заўсёды радасныя; як убогія, але многіх узбагачаем; як нічога ня маем, але ўсім валодаем.

11 Вусны нашыя расчыніліся да вас, Карыньцяне, сэрца нашае пашырылася.

12 Вам ня цесна ў нас, але ў сэрцах вашых цесна.

13 Дзеля гэткае ж платы, кажу [вам], як дзецям, пашырцеся і вы.

14 Ня будзьце пад чужым ярмом з бязьвернымі, бо якое таварыства праведнасьці і беззаконьня? Якая супольнасьць у сьвятла з цемраю?

15 А якая згода ў Хрыста з Бэліярам? Ці якая частка ў вернага з бязьверным?

16 Ці якая лучнасьць у бажніцы Божай з ідаламі? Бо вы — бажніца Бога Жывога, як сказаў Бог: «Буду жыць у іх і буду хадзіць з імі; і буду іхнім Богам, і яны будуць Маім народам».

17 Дзеля гэтага: «Выйдзіце спасярод іх і аддзяліцеся, — кажа Госпад, — і не дакранайцеся да нячыстага, і Я прыму вас».

18 «І Я буду вам Айцом, і вы будзеце Мне сынамі і дочкамі, — кажа Госпад Усеўладны».

2 Кар 7

¹ Дык, улюбёныя, маючы такія абяцаньні, ачысьцім сябе ад усякага бруду цела і духа, зьдзяйсняючы сьвятыя рэчы ў страху Божым.

² Зьмясьціце нас. Мы нікога не пакрыўдзілі, нікому не пашкодзілі, нікога не ашукалі.

³ Не на асуджэньне кажу, бо я раней сказаў, што вы ў сэрцах нашых, каб разам і памерці, і жыць.

⁴ Вялікая ў мяне адвага што да вас, вялікая мне пахвала за вас; я напоўнены пацяшэньнем, маю ўдосталь радасьці ў-ва ўсякім прыгнёце нашым.

⁵ Бо калі мы прыйшлі ў Македонію, цела нашае ня мела патолі, але ў-ва ўсім мы былі прыгнечаныя: звонку — звадкі, унутры — страхі.

⁶ Але Бог, Які суцяшае пакорных, суцешыў нас прыходам Ціта.

⁷ І ня толькі прыходам яго, але і пацяшэньнем, якім ён суцешыўся праз вас, расказваючы нам пра вашае жаданьне, пра ваш лямант, пра вашу руплівасьць адносна мяне, так што я яшчэ больш радаваўся.

⁸ Дык калі я і засмуціў вас у пасланьні, не шкадую, хоць і шкадаваў быў, бо бачу, што пасланьне тое, хоць і на гадзіну, засмуціла вас.

⁹ Цяпер я радуся не дзеля таго, што вы засмуціліся, але што вы засмуціліся на навяртаньне, бо засмуціліся паводле Бога, каб ні ў чым ня мелі ад нас шкоды.

¹⁰ Бо смутак паводле Бога робіць нязьменнае навяртаньне на збаўленьне, а смутак гэтага сьвету робіць сьмерць.

¹¹ Бо, вось, самае тое, што вы засмуціліся паводле Бога, якую вялікую дбайнасьць учыніла ў вас, і абарону, і абурэньне, і страх, і жаданьне, і руплівасьць, і адплату! У-ва ўсім вы паказалі сябе

чыстымі ў гэтай справе.

¹² Таму, калі я і пісаў да вас, дык не дзеля таго, хто пакрыўдзіў, і не дзеля таго, хто пакрыўджаны, але каб выявілася вам дбайнасьць нашая пра вас перад Богам.

¹³ Дзеля гэтага мы суцешыліся пацяшэньнем вашым; а яшчэ больш узрадаваліся мы радасьцю Ціта, што быў супакоены дух ягоны вамі ўсімі.

¹⁴ Дык я не асароміўся, калі чым пахваліўся вамі перад ім; але, як мы вам гаварылі ўсё ў праўдзе, гэтак і перад Цітам пахвала нашая сталася праўдаю.

¹⁵ І сэрца ягонае яшчэ больш да вас, калі ён узгадвае паслухмянасьць усіх вас, як вы прынялі яго са страхам і дрыжаньнем.

¹⁶ І я радуюся, што ў-ва ўсім маю пэўнасьць у вас.

2 Кар 8

¹ Паведамляем вам, браты, пра ласку Божую, якая дадзеная цэрквам Македоніі,

² бо ў вялікім выпрабаваньні прыгнётам у іх багата радасьці, і ў глыбокай убогасьці іхняй памнажаецца багацьце іхняй шчырасьці,

³ бо яны маюць добрую ахвоту па сілах і звыш сілы, я сьведчу гэта.

⁴ Са шматлікімі просьбамі яны прасілі нас прыняць ласку і супольнасьць служэньня для сьвятых;

⁵ ды ня толькі, як мы спадзяваліся, але яны аддалі сябе спачатку Госпаду, і нам паводле волі Божай.

⁶ Дзеля гэтага мы прасілі Ціта, каб ён, як пачаў, так і здзейсніў у вас і гэтую ласку.

⁷ А як вы багатыя ўсім: вераю, і словам, і веданьнем, і ўсякай дбайнасьцю, і любоўю вашаю да нас, дык і ў гэтай ласцы мейце шчодро.

⁸ Кажу гэта не як загад, але дбайнасьцю іншых выпрабоўваю шчырасць і вашай любові.

9 Бо вы ведаеце ласку Госпада нашага Ісуса Хрыста, што Ён, быўшы багатым, зьбяднеў дзеля вас, каб вы Яго ўбоствам узбагаціліся.

10 І я даю ў гэтым параду, бо гэта карысна вам, якія ня толькі рабіць, але і хацець пачалі з леташняга году.

11 А цяпер зьдзейсьніце справу, каб, як з ахвотаю хацелі, гэтак і зьдзейсьнілі паводле магчымасьці.

12 Бо, калі была раней ахвота, яна адпаведная паводле таго, як хто мае, а не паводле таго, як ня мае.

13 Бо не на тое, каб другім была палёгка, а вам прыгнёт, але каб была роўнасьць.

14 У цяперашні час ваш лішак дзеля іх нястачы, каб і іхні лішак стаўся дзеля вашае нястачы, каб была роўнасьць,

15 як напісана: «Хто [сабраў] шмат, ня меў лішку; і хто мала, ня меў нястачы».

16 Дзякуй Богу, Які даў у сэрцы Ціта гэткую дбайнасьць адносна вас,

17 бо ён і просьбу прыняў, і з вялікай дбайнасьцю сваёй ахвотай пайшоў да вас.

18 А з ім паслалі мы брата, якога хваляць за Эвангелье ў-ва ўсіх цэрквах.

19 І ня толькі гэта, але ён і рукапакладзены ад цэркваў спадарожнік наш з тою ласкаю, якою мы служым на славу Самога Госпада і паводле вашае ахвоты,

20 высьцерагаючыся, каб ня ганіў нас хто за гэткае мноства [служэньняў], якімі мы служым,

21 бо мы дбаем пра добрае ня толькі перад Госпадам, але і перад людзьмі.

22 Дык мы паслалі з імі брата нашага, якога дбайнасьць мы часта выпрабоўвалі шмат у чым, які цяпер яшчэ больш дбайны дзеля вялікай пэўнасьці адносна вас.

23 Што да Ціта, гэта мой супольнік і ваш супрацоўнік;

а што да братоў нашых, яны — пасланцы цэркваў, слава Хрыста.

²⁴ Дык перад абліччам цэркваў зьявіце ім доказ любові вашай і пахвалы нашае адносна вас.

2 Кар 9

¹ Бо для мяне лішне пісаць да вас адносна служэньня для сьвятых,

² бо я ведаю вашу ахвоту, якой хвалюся вамі перад Македонцамі, што Ахая прыгатаваная з леташняга году; і руплівасьць ваша заахвоціла многіх.

³ Братоў жа я паслаў, каб наша пахвала адносна вас не прынізілася ў гэтым, але каб вы, як я казаў, былі прыгатаваныя,

⁴ каб, калі прыйдуць са мною Македонцы і знойдуць вас непрыгатаванымі, мы не асароміліся, каб не сказаць “ВЫ”, пахваліўшыся з гэткаю пэўнасьцю.

⁵ Дык я палічыў патрэбным папрасіць братоў, каб яны наперад пайшлі да вас і загадзя паклапаціліся, каб абяцанае раней дабраславеньне вашае было падрыхтаванае так, як дабраславеньне, а не як з прымусу.

⁶ Вось жа: хто сее скупа, той скупа і пажне; а хто сее з дабраславеньнем, той з дабраславеньнем і пажне.

⁷ Кожны [няхай робіць] паводле вызначэньня сэрца, не са смуткам або з патрэбы, бо Бог любіць таго, хто з добрай ахвотай дае.

⁸ А Бог магутны памножыць у вас усякую ласку, каб, заўсёды і ў-ва ўсім маючы ўсялякую задаволенасьць, вы былі багатыя на ўсякую добрую справу,

⁹ як напісана: «Раскідаў, раздаў бедным; праведнасьць ягоная застаецца на вякі».

¹⁰ А Той, Хто дае насеньне сейбіту, дасьць і хлеб дзеля ежы, і памножыць насеньне вашае, і вырасьціць

плады праведнасці вашае,

11 каб ва ўсім вы ўзбагаціліся ва ўсякай шчырасьці, якая праз нас робіць падзяку Богу.

12 Бо справаваньне служэньня гэтага ня толькі дапаўняе нястачы сьвятых, але і багатае падзякамі да Бога ад многіх,

13 якія, выпрабаваўшы служэньне гэтае, славяць Бога за падпарадкаванасьць вызнаванаму вамі Эвангелью Хрыстоваму і за шчырую супольнасьць з імі і з усімі

14 і моляцца за вас, жадаючы [быць] з вамі дзеля бязьмернай ласкі Божае ў вас.

15 Падзяка Богу за невымоўны дар Ягоны.

2 Кар 10

1 А я, Павал, які асабіста між вамі пакорны, а адсутны — адважны адносна вас, прашу вас праз ціхасьць і спагаднасьць Хрыста.

2 А прашу [пра тое], каб мне, калі прыйду, ня быць адважным з той пэўнасьцю, з якою я думаю адважыцца супраць некаторых, што думаюць пра нас, быццам мы паводле цела ходзім.

3 Бо мы, ходзячы ў целе, не паводле цела змагаемся,

4 бо зброя змаганьня нашага не цялесная, але магутная ад Бога на руйнаваньне цьвярдэньняў.

5 [Мы змагаемся,] руйнуючы думкі і ўсякае ўзьялічваньне, якія паднімаюцца супраць веданьня Бога, і беручы ў палон усякую думку на паслухмянасьць Хрысту,

6 і гатовыя пакараць кожную непаслухмянасьць, калі ваша паслухмянасьць споўніцца.

7 Ці на аблічча вы глядзіце? Калі хто перакананы ў сабе, што ён — Хрыстовы, той няхай думае ў сабе, што, як ён — Хрыстовы, гэтак і мы — Хрыстовыя.

8 Бо калі я яшчэ больш буду хваліцца нашай уладай, якую Госпад даў нам на збудаваньне, а не на руйнаваньне вашае, не асаромлюся.

9 Каб ня думаў хто, быццам я палюхаю вас пасланьнямі,

10 што скажа: «Пасланьні важкія і магутныя, а прыйшоўшы целам — слабы, і слова [вартае] пагарды».

11 Гэтакі няхай улічыць, што, якія мы ў слове ў пасланьнях, адсутныя, гэтакія і на справе, прысутныя.

12 Бо мы не адважаемся мерацца ці параўноўвацца з некаторымі, якія самі сябе адрэкамэндоўваюць, бо яны не разумеюць, што мераюць сябе самімі сабою і параўноўваюць сябе з сабою.

13 А мы не бяз меры хваліцца будзем, але паводле меры меркі, якой надзяліў нас Бог мерыць, каб дасягнуць і да вас.

14 Бо мы не напружваем сябе, быццам не дасягнуўшы да вас, бо мы дасягнулі вас Эвангельлем Хрыстовым.

15 Мы не бяз меры хвалімся чужою працаю, але маем надзею, што з узрастаньнем веры вашае з лішкам узьявічымся і мы ў вас паводле часткі нашае,

16 каб дабравесьціць і далей па-за вамі, а не хваліцца прыгатаваным у чужой частцы.

17 А хто хваліцца, няхай у Госпадзе хваліцца.

18 Бо ня той варты, хто сам сябе адрэкамэндоўвае, але каго адрэкамэндоўвае Госпад.

2 Кар 11

1 О, каб вы крыху пацярпелі маю неразумнасьць! Але вы і церпіце мяне!

2 Бо я руплюся пра вас руплівасьцю Божай, бо я заручыў вас з адным Мужам, каб паставіць побач з Хрыстом чыстую дзеву.

³ Але баюся, каб, як зьмей зьвёў Еву подступам сваім, гэтак і вашыя думкі не папсаваліся, [адыйшоўшы] ад шчырасьці, якая ў Хрысьце.

⁴ Бо калі хто, прыйшоўшы, будзе абвяшчаць другога Ісуса, якога мы не абвяшчалі, ці калі вы атрымаеце іншага духа, якога ня атрымоўвалі, ці іншае Эвангелье, якога не прыймалі, дык вы будзеце вельмі цяроўлівымі.

⁵ Але я лічу, што я ні ў чым ня горшы ад найпаважнейшых апосталаў,

⁶ бо, хоць я просты ў слове, але ня ў веданьні, бо мы ў-ва ўсім выявілі гэта сярод вас.

⁷ Ці ўчыніў я грэх, што паніжаў сябе, каб узвысіць вас, бо задарма дабравесьціў вам Эвангелье Божае?

⁸ У другіх цэркваў я браў, атрымліваючы плату дзеля служэньня вам, і, прысутны ў вас і маючы нястачу, нікога не абцяжарваў,

⁹ бо нястачу маю дапоўнілі браты, якія прыйшлі з Македоніі; і ў-ва ўсім я пільнаваўся і буду пільнавацца, каб ня быць вам цяжарам.

¹⁰ Ёсьць праўда Хрыстова ў-ва мне, што пахвала гэтая ня будзе забраная ў мяне ў краях Ахаі.

¹¹ Дзеля чаго? Ці што не люблю вас? Бог ведае!

¹² Але гэта раблю і буду рабіць, каб адсекчы нагоду тым, якія хочуць [мець] нагоду, каб у тым, чым яны хваляцца, былі знойдзены такімі, як і мы.

¹³ Бо гэтакія фальшывыя апосталы, падступныя работнікі, якія робяць выгляд апосталаў Хрыстовых.

¹⁴ І ня дзіва, бо і сам шатан робіць выгляд анёла сьвятла.

¹⁵ Дык не вялікая рэч, калі і служыцелі ягоныя робяць выгляд служыцеляў праведнасьці; канец іхні будзе паводле ўчынкаў іхніх.

¹⁶ Ізноў кажу: няхай ніхто ня лічыць мяне

неразумным, а калі не, дык прыйміце мяне хоць як неразумнага, каб і мне крыху нечым пахваліцца.

17 Што кажу, тое кажу не паводле Госпада, але як у неразумнасьці, у гэткай пэўнасьці пахвальбы.

18 Калі многія хваляцца паводле цела, і я буду хваліцца.

19 Бо вы [людзі] мудрыя, ахвотна церпіце неразумных.

20 Бо вы церпіце, калі хто вас зьневажае, калі хто аб'ядае, калі хто абірае, калі хто вывышаецца, калі хто б'е вас па абліччы.

21 На сорам кажу, што мы быццам саслабелі. А калі хто адважваецца ў чым, кажу ў неразумнасьці, адважваюся і я.

22 Яны Гебраі? І я. Яны Ізраільцяне? І я. Яны — насеньне Абрагама? І я.

23 Яны — служыцелі Хрыста? Здурэўшы кажу: я больш! Шмат больш у працы, бязьмерна ў ранах, шмат больш у вязьніцах, часта пры сьмерці.

24 Ад Юдэяў пяць разоў атрымаў сорок [удараў] без аднаго;

25 тройчы білі мяне кіямі, аднойчы каменавалі; тройчы разьбіваўся карабель, ноч і дзень быў я ў глыбіні.

26 Часта ў падарожжах, у небясьпеках на рэках, у небясьпеках ад разбойнікаў, у небясьпеках ад свайго народу, у небясьпеках ад паганаў, у небясьпеках у горадзе, у небясьпеках у пустыні, у небясьпеках на моры, у небясьпеках між фальшывымі братамі,

27 у працы і ў стоме, часта ў чуваньнях, у голадзе і смазе, часта ў пастах, у сьцюжы і галізьне.

28 Акрамя выключных [здарэньняў], у мяне штодня зграмаджэньне, турбота пра ўсе цэрквы.

29 Хто зьнемагае, і я не зьнемагаю? Хто горшыцца, і я

не палаю?

³⁰ Калі мушу хваліцца, буду хваліцца маёй слабасьцю.

³¹ Бог і Айцец Госпада нашага Ісуса Хрыста, Які дабраслаўлены на вякі, ведае, што я не хлушу.

³² У Дамаску намесьнік валадара Арэты ахоўваў горад Дамаск, хочучы схапіць мяне;

³³ і я ў кашы быў спушчаны з вакна праз мур, і ўцёк ад рук ягоных.

2 Кар 12

¹ Не карысна мне хваліцца, бо я дайду да відзежаў і адкрыцьцяў Госпадавых.

² Ведаю чалавека ў Хрысьце, які чатырнаццаць год таму, ці ў целе — ня ведаю, ці па-за целам — ня ведаю, Бог ведае, быў падхоплены да трэцяга неба.

³ І ведаю гэткага чалавека, ці ў целе, ці па-за целам, ня ведаю, Бог ведае,

⁴ які быў падхоплены ў рай і чуў невымоўныя словы, якіх чалавеку нельга вымавіць.

⁵ Гэтакім буду хваліцца, а сабою ня буду хваліцца, хіба толькі слабасьцямі маімі.

⁶ Бо калі захачу хваліцца, ня буду неразумным, бо скажу праўду; але я шкадую сябе, каб ніхто не падумаў пра мяне больш, чым бачыць у-ва мне або чуе ад мяне.

⁷ І, каб я не вывышаўся празьмернасьцю адкрыцьцяў, дадзены мне бадыль у цела, анёл шатана, каб біць мяне, каб я не вывышаўся.

⁸ Дзеля гэтага тройчы прасіў я Госпада, каб ён адыйшоў ад мяне.

⁹ І [Госпад] сказаў мне: «Хопіць табе ласкі Маёй, бо моц Мая спаўняецца ў слабасьці». Дык ахвотна больш буду хваліцца слабасьцямі маімі, каб жыла ў-ва мне моц Хрыстова.

10 Дзеля гэтага я маю ўпадабаньне і ў слабасьцях, у крыўдах, у патрэбах, у перасьледаваньнях, ва ўцісках за Хрыста, бо, калі я слабы, тады моцны.

11 Я стаўся неразумным, хвалячыся; вы мяне змусілі. Бо трэба было, каб я вамі быў адрэкамэндаваны, бо ні ў чым я ня горшы за найпаважнейшых апосталаў, хоць я і нішто.

12 Знакі апостала ўчыненья між вамі ва ўсякай цярплівасьці, у знаках, і цудах, і сілах.

13 Бо што ёсьць, у чым вы горшыя за іншыя цэрквы? Хіба тое, што я ня быў вам цяжарам. Даруйце мне гэткую несправядлівасьць.

14 Вось, трэці раз я гатовы ісьці да вас і ня буду цяжарам для вас, бо шукаю ня вашага, але вас. Бо ня дзеці павінны зьбіраць скарбы для бацькоў, але бацькі для дзяцей.

15 Я ахвотна буду выдаткоўваць [сваё] і аддаваць сябе за душы вашыя, нават калі, любячы вас шмат больш, я менш люблены вамі.

16 Дык няхай я сам не абцяжарваў вас, але можа, як хітрун, подступам браў з вас?

17 Нікога я не пасылаў да вас, каб праз яго скарыстацца ад вас.

18 Я прасіў Ціта і паслаў з [ім] брата. Ці скарыстаўся чым ад вас Ціт? Ці ня ў тым самым Духу мы хадзілі? Ці не па тых самых сьлядах?

19 Ці ізноў думаеце, што мы апраўдываемся перад вамі? Мы гаворым перад Богам у Хрысьце, а ўсё, улюбёныя, дзеля вашага збудаваньня.

20 Бо баюся, каб, прыйшоўшы, не знайсці мне вас такімі, якімі не хачу, і каб вам не знайсці мяне такім, якім ня хочаце; каб не было сварак, зайздрасьці, ярасьці, сварлівасьці, абмаўляньняў, нагавораў, пыхі, бязладзьдзя,

21 каб, калі ізноў прыйду, не панізіў мяне Бог мой у вас, і каб я ня плакаў пра многіх, якія зграшылі раней і не навярнуліся ад нячыстасьці, і распусты, і бессаромнасьці, якія ўчынялі.

2 Кар 13

1 Ужо ў трэці раз я іду да вас. Пры вуснах двух сьведкаў або трох будзе стаяць кожнае слова.

2 Я раней казаў і папярэджваю, як прысутны ў вас другі раз, і цяпер, адсутны, пішу да тых, якія раней зграшылі, і ўсіх іншых, што, калі зноў прыйду, ня буду шкадаваць.

3 Вы шукаеце доказу, што ў-ва мне гаворыць Хрыстос, Які не слабы для вас, але моцны ў вас.

4 Бо хоць Ён і ўкрыжаваны ў нядужасьці, але жывы сілаю Божаю; і мы слабыя ў Ім, але будзем жывыя з Ім сілаю Божаю ў вас.

5 Выпрабуйце саміх сябе, ці вы ў веры? Саміх сябе выпрабуйце. Ці вы ня ведаеце саміх сябе, што Ісус Хрыстос у вас? Хіба што вы ў нечым няздатныя.

6 А спадзяюся, што вы даведаецеся, што мы не няздатныя.

7 Мы ж молімся да Бога, каб вы не рабілі аніякага ліха, не каб нам выглядаць вартымі, але каб вы рабілі дабро, а мы былі як няздатныя.

8 Бо мы нічога ня можам супраць праўды, а толькі за праўду.

9 Бо мы радуемся, калі мы слабыя, а вы моцныя; і пра гэта і молімся, пра вашу дасканаласьць.

10 Дзеля гэтага я і пішу гэтае, адсутны, каб, прысутны, ня дзейнічаў суворы паводле ўлады, якую даў мне Госпад на збудаваньне, а не на руйнаваньне.

11 Нарэшце, браты, радуйцеся, рабіцеся дасканалымі, суцяшайцеся, будзьце аднадумнымі, жывіце ў супакоі, і Бог любові і супакою будзе з вамі.

12 Прывітайце адзін аднаго ў сьвятым пацалунку. Вітаюць вас усе сьвятыя.

13 Ласка Госпада Ісуса Хрыста, і любоў Божая, і супольнасьць Сьвятога Духа з усімі вамі. Амэн.

**Новы Запавет і Кнігі Старога Запавету
Belarusian New Testament and Books of Old
Testament**

copyright © 2016 John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Language: беларуская

Contributor: John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Новы Запавет і Кнігі Старога Запавету

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share, redistribute, or adapt this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not use this work for commercial purposes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2021-05-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 29 Jan 2022

64be8e54-78c4-5277-8d28-9fc3e21a8e86